

"Zojust, tien minuten geleden heb ik... "

vrijdag 4 augustus 2006 22:41 door fred van der wal

Zojust, tien minuten geleden heb ik een email beantwoord van journalist Geert Jan Lassche, die een tv docu maakt over de nu al weer bijna 20 jaar geleden over-leden, zeer om streden kapitein Westerling, de man van de politionele acties in Nederlands Indie (trema ontbreekt vanwege Engelstalige Word versie). Ik heb Westerling incidenteel in Amsterdam vanaf 1964 mee gemaakt en een heel ande-re visie op hem dan gangbaar was in de journalistiek van de sixties en seventies. Ik heb Westerling leren kennen als een vrolijk, veelzijdig humaan mens. Het emotioneert mij licht als ik daar aan terug denk. Een afspraak met deze journalist heb ik overigens afgewimpeld, omdat ik niet zo heel erg publiciteitsgeil ben, ten eerste en ten tweede niet voor een interviewtje of aangeboden tentoonstelling zo maar naar Nederland wil komen. Er moeten dringende redenen zijn. (De tentoon-stelling in Pulchri Studio die mij ter ere van de verkiezing " kunstenaar van de maand" toe kwam heb ik afgezegd. Ik heb het hier zomers wel min of meer naar mijn zin in de Bourgogne, dat op een paradijsje lijkt.)

Ten derde heb ik dat interviewtje met GeertJan geweigerd omdat ik mij niet wil opwerpen als Westerling expert. Wel heb ik heel goede herinneringen aan deze meneer, ondanks mijn vroegere dienstweigeren.

Volgens Westerling was ik een slecht soldaat geworden. Zeker te veel eigen initi-atief , dat mag al helemaal niet onder die gortdroge dienstknuppels. Ik was toen in 1965 helaas goed gekeurd voor de reserve officiers opleiding, waarvoor ik in 1966 bedankte met een briefje aan defensie.

Vervolgens heb ik op mijn 23-e dienst geweigerd. Ik heb veel aan sport gedaan tot mijn 53-e, tafeltennis, tennis, judo, jiu jitsu, fitness, hard lopen en full contact karate. Vooral die laatste sport heel intensief bij twee sportscholen in Leeuwarden tot ik begon te merken dat mijn nivo langzaam ging terug lopen en ik steeds meer tijd nodig had om te herstellen van blessures. De tijd die mij nog rest en met de dag korter wordt zoals bij iedereen wil ik niet aan sport besteden maar aan mijn creatieve werk.

Het afscheid van de sportschool heeft mij heel veel moeite gekost maar het is een heel bewuste keuze geweest. In de dojo voeld ik mij als een vis in het water en het zijn hele leuke jaren geweest. Ik vind dus vooral dat je duidelijke keuzes moet maken in het leven.